

A Raíña Loba

Na Comarca da Limia (Ourense), reinaba unha muller moi cobizosa que só pensaba en riquezas. Poñía foros moi altos e os cidadáns apenas tiñan para sobrevivir xa que tiñan que dar a gran parte das súas colleitas a raíña.

Neste inverno, apenas houbo colleitas e moitos cidadáns estaban morrendo pola falta de comida e polas condicións en xeral seica que a raíña non lle importaban os seus cidadáns, nin sequera os vía como outras cousas que non foran escravos, de todas formas só eran galegos analfabetos o polo menos así os vía, pero o que ela non sabía e que ese mesmo inverno había cumprido 15 anos a esperanza deste pobo, Zeltia.

Esta rapaza estaba farta de que o seu pobo vivira nestas condicións inxustas e decidiuse a rematar con isto. O día 20 de xaneiro, 5 días despois do seu aniversario, saíu pola ventá da súa casa pola noite e camiñou cara o castelo en busca de xustiza; algo que non sabía como conseguir pero que tiña que buscar xa que a este paso todos acabarían morrendo. Mentres camiñaba, algunhas persoas lle preguntaban que facía e ela sempre dicía: “Vou cara a Raíña Loba” algúns ían con ela e outros so a ignoraban, pouco a pouco se foi unindo mais xente ata que finalmente ía case medio pobo, algúns con ferramentas da horta coma armas. Despois de todo o camiño cara o castelo, derrotan xuntos a raíña loba e o galego vólvese a falar libremente grazas a Zeltia ademais de que os galegos deixan de verse analfabetos para todos.